

Docent met beroep in crisissector ziet inkomen kelderen

Als docent heb je financieel niet zo'n last van de coronacrisis. Tenzij je een hybride docent bent, deels werkzaam in een zwaar getroffen sector. Een sessiemuzikant, purser en cabaretier vertellen over de onzekere tijd. "Het scheelt mij een half jaarinkomen."

'Door die nieuwe baan in het mbo heb ik nu een basisinkomen'

Het jaar 2020 begon veelbelovend voor toetsenist Will Maas. In januari nam hij met zanger Ruben Annink een album op en speelde hij in de begeleidingsband van metalzangeres Floor Jansen die een reeks concerten gaf in zalen als TivoliVredenburg, De Oosterpoort en Melkweg. Daarna begon hij met de voorbereidingen voor een groot concert met Van Hessel, de zingende kroegbaas van Terschelling en diens dochter Tess op zaterdag 14 maart in Ahoy. "Toen we de week voorafgaand aan het concert aan het repeteren waren in Ahoy druppelden de eerste afmeldingen binnen. Mensen durfden vanwege corona niet te komen. Dat gaf al een heel rare sfeer maar die werd nog erger na de persconferentie van donderdag 12 maart toen alle evenementen met meer dan honderd personen verboden werden. In Ahoy passen tienduizend mensen, dus het was voor ons meteen einde oefening."

De coronacrisis had de eerste helft van 2020 een enorme impact op het werkleven van Nederlandse docenten: scholen gingen dicht, afstandsonderwijs moest worden opgetuigd en toen de scholen weer opengingen moest er ook weer fysiek lesgegeven worden, met alle beperkende en complicerende maatregelen van dien. Waar nogal wat sectoren ook financieel getroffen werden, gold dat voor het onderwijs niet: sa-

larissen werden maandelijks netjes uitbetaald. Toch zijn er docenten bij wie wel degelijk minder geld binnenkomt dan voor de crisis. Will Maas die zijn docentschap bij de Rockacademie (Fontys) in Tilburg combineert met een leven als sessiemuzikant, is zo iemand. Jaarlijks doet hij zo'n honderd optredens, in bands van onder anderen Marco Borsato, Ilse DeLange, Beth Hart en Matt Simons. "Dat werk is allemaal weggefallen en dat scheelt mij een half jaarinkomen."

LEGE AGENDA

Ook Paulien Knol had ineens een lege agenda toen de coronacrisis uitbrak. Na 22 jaar als docent in het mbo te hebben gewerkt, trok ze in september 2019 de stoute schoenen aan om als entertrainer voor zichzelf te beginnen. Onder de naam *De Gelukkige Docent* richt ze zich op docenten die, zoals zichzelf, "vastlopen in systemen en protocollen" en die daardoor moeite hebben om het geluk te vinden in hun werk. "In november vorig jaar deed ik de eerste try-out van mijn cabaretvoorstelling waar ik die maanden daarvoor aan gewerkt had. Dat was een succes en daarom was ik vast van plan om daarmee door te gaan. Voor het voorjaar had ik al wat boekingen staan. Toen de lockdown kwam, werden die allemaal geannuleerd." Sindsdien doet ze nog wel wat digitale ►

Cabaretier en mbo-docent Paulien Knol: "We letten meer op bij het boodschappen doen."

workshops en webinars, maar dat levert niet genoeg op om de kost mee te verdienen. Knol: “Ik heb wel het geluk dat mijn partner een goede baan heeft, dus het is niet zo dat we nu afhankelijk zijn van de voedselbank maar we letten wel meer op bij het boodschappen doen.” Ook maakte ze gebruik van Tozo-1, de tijdelijke overbruggingsregeling voor zelfstandig ondernemers. “Het geld dat ik kreeg, heb ik deels geïnvesteerd in mijn onderneming, want om webinars te kunnen geven had ik wel goede apparatuur nodig zoals een microfoon.”

Toen duidelijk werd dat Knol niet in aanmerking kwam voor Tozo-2 – omdat in die regeling het inkomen van de partner werd meegeteld – besloot ze weer voor één dag per week in het mbo aan de slag te gaan. Binnen een week vond ze een baan als docent maatschappelijke zorg bij onderwijsgroep Capabel, een particuliere mbo in Utrecht. “Ik geef daar alle beroepsgerichte vakken (methodiek, communicatie, doelgroepen, pathologie) aan één groep studenten. Het is heerlijk, dat ik veel vrijheid krijg om mijn lessen zelf in te richten.”

TROTS

Wendy Tagage werkt ook in Utrecht maar dan bij MBO Utrecht, op de academie voor horeca en toerisme. Daar geeft ze vakken als landenkennis, hospitality training en hotelreserveringssystemen. Dat werk doet ze nu 11 jaar maar al veel langer, 22 jaar, werkt ze als purser bij KLM-dochter Transavia. “Ik heb nu een aanstelling van 0,25 fte. Het mooie is dat ik zelf mag kiezen hoe ik daar invulling aan geef. Ik heb ervoor gekozen om elke twee weken twee à drie dagen achtereen te werken. En aangezien we alleen op Europese bestemmingen vliegen, ben ik 's avonds gewoon weer thuis.” Haar werk in de luchtvaart wil ze niet opgeven. “MBO Utrecht is blij dat ik met één been in de beroepspraktijk sta. Wat er vandaag in de luchtvaart gebeurt, kan ik morgen in de klas vertellen. Maar ik zou mijn baan bij Transavia zelf ook niet willen verliezen. Vliegen is een soort van levensstijl waar ik geen afscheid van wil nemen. Op profielfo-

‘Ik heb het geluk dat mijn partner een goede baan heeft’

to's van *social media* zie je collega's vrijwel altijd in uniform. Dat zegt wel iets over de trots en loyaliteit, die ik zelf dus ook voel.”

ZORGEN

De afgelopen maanden heeft Tagage niet veel gewerkt, af en toe een vlucht, de laatste dateert van begin oktober. “Ik sta wel elke keer stand-by maar krijg dan een paar dagen van tevoren te horen dat de vlucht is geannuleerd.” Dankzij de Tijdelijke Noodmaatregel Overbrugging voor Werkgelegenheid krijgt ze wel haar salaris doorbe-

taald, maar naar de winstdelingsuitkering van 2019 kan ze fluiten. “Ik maak me het meeste zorgen over het voortbestaan van Transavia. Al zouden we volgende zomer weer volop kunnen vliegen, dan nog zal er waarschijnlijk personeel uit moeten. Gaat dat dan volgens het *last in first out*-principe of willen ze een afspiegeling van de maatschappij? Of moet ik vrezen dat ze alle mensen met een kleine aanstelling gaan ontslaan?”

Tagage heeft het in haar lessen ook over de toekomst van de luchtvaart. “Sommigen denken dat het nooit meer zo wordt als voorheen, maar ik denk dat mensen straks ook weer gewoon in het buitenland op vakantie willen, al zal het nog een tijd duren voor het weer op niveau is. Het gekke is dat veel studenten niet beseffen dat je de komende vijf, zes jaar niet hoeft te rekenen op een baan in de luchtvaart. Ze zien wel dat een stageplek moeilijk te vinden is, maar denken tegelijk dat het na de coronacrisis wel weer goedkomt.”

TOEKOMST

Ook Maas praat met zijn studenten over de toekomst van het vak. “Ik roep dan altijd maar dat we het volgende jaar helemaal

Muziekdocent en toetsenist Will Maas:
“Van concerten met dertig man kunnen wij niet leven.”

Mbo-docent en purser Wendy Tagage: “Veel studenten beseffen niet dat je de komende vijf jaar niet hoeft te rekenen op een baan in de luchtvaart.”

goed gaan maken, maar dat doe ik vooral om de moed erin te houden. Want in onze branche zal het nog een tijd duren voor we terug kunnen naar normaal; een evenement met vijfduizend bezoekers is waarschijnlijk het laatste wat weer mag. En van concerten met dertig man kunnen wij niet leven.”

De crisis heeft hem wel geleerd hoe mooi hij zijn vak vindt. “Het samen op een podium staan, de geintjes backstage, de endorfine die vrijkomt als het publiek applaudisseert... Dat je zelf kippenvel krijgt en dat je dat anderen kunt bezorgen, dat is zo *rewarding*.” En de crisis heeft hem nog wat gebracht. Samen met gitarist/componist Tom Klein heeft hij een album opgenomen, dat ze uitbrengen via Spotify en YouTube. “Normaal had ik daar door mijn drukke agenda geen tijd voor gehad, nu wel. En misschien verdienen we er straks ook nog wat mee.”

BASISINKOMEN

Knol beseft dat het nog wel even kan duren voor ze weer op het inkomensniveau van anderhalf jaar geleden zal zitten. Maar de

onzekerheid knaagt niet aan haar. “Ik ben bezig met een grote ondernemingsreis en dat gaat blijkbaar met ups en downs. Door die nieuwe baan in het mbo heb ik nu een basisinkomen. Verder heb ik nog geen moment gedacht: hoe moet dat nou als ik straks geen geld meer heb. Past ook niet bij mij, ik wil leven vanuit positiviteit.”

Maas heeft het daar weleens moeilijk mee, zeker als hij denkt aan de opgebouwde financiële buffer, ook voor zijn pensioen, die hij de laatste maanden ziet verdwijnen. Ook over het ontbreken van voldoende overheidssteun kan hij zich behoorlijk opwinden. “Wat steunmaatregelen betreft, komen wij er als muziekbranche heel bekaaid vanaf. Wij kunnen geen pressiemiddel inzetten zoals de boeren met hun trekkers doen. Als er straks weer concerten gegeven mogen worden en ik speel ergens en zie dat er politici binnenkomen, dan ga ik misschien toch als protest de verkeerde akkoorden spelen”, zegt hij gekscherend. “Of ik laat het slotakkoord weg.” ■

■■■■

**‘Wat steun-
maatregelen
betreft, komen
wij er als
muziekbranche
heel bekaaid
vanaf’**